13 Ιανουαρίου 2026

Αναιρεθέντων Πατέρων Μονής Οσίου Θεοδοσίου, οσία μνήμη (Χαράλαμπος Μπούσιας, Μέγας Υμνογράφος της των Αλεξανδρέων Εκκλησίας)

Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Συναξαριακές Μορφές

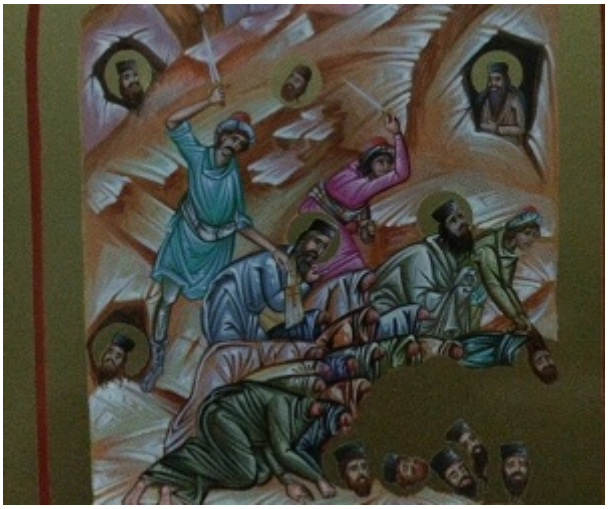

Θεοδοσιάται Άγιοι Οσιομάρτυρες

Η μνήμη αυτών τελείται τη 13η Ιανουαρίου.

Κατά το έτος 614 οι αιμοχαρείς ορδές των Περσών οδηγούμενες από το βασιλέα Χοσρόη εισέβαλαν στην Αγία Γη και προκάλεσαν ανείπωτες καταστροφές ερημώνοντας τα Ιεροσόλυμα και τα περίχωρά τους. Έσφαξαν πλήθη πιστού λαού, γκρέμισαν Ναούς και Μοναστήρια και κατέσφαξαν Ιερείς, Αββάδες και Μοναχούς. Τα ανθούντα τότε Μοναστήρια του Οσίου Θεοδοσίου, του Κοινοβιάρχου, του Οσίου Σάββα, του Χοζεβά, του Οσίου Γερασίμου, του Ιορδανίτου και πλήθος άλλων μετεβλήθησαν σε ερείπια και οι σ’ αυτά ασκούμενοι θεοφιλώς Πατέρες μεταδημότευσαν για τη Βασιλεία των Ουρανών κοσμούμενοι με διπλούς στεφάνους οσιότητος και μαρτυρίου.

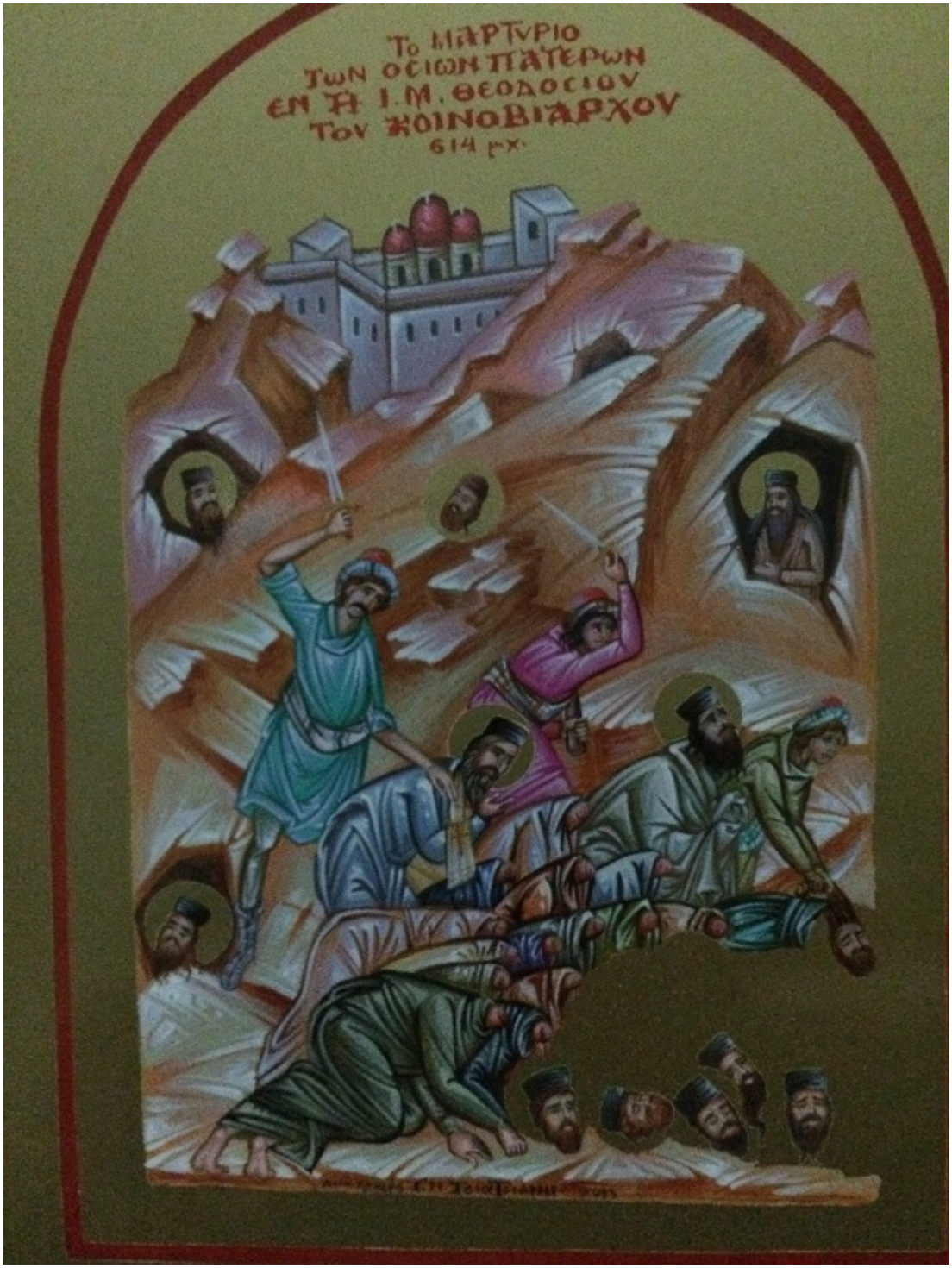

Όταν τα στίφη των απίστων επέδραμαν σαν λαίλαπα πυρός στο Μοναστηριακό συγκρότητα του Κοινοβιάρχου Οσίου άρχισαν ανελέητη σφαγή των Πατέρων που ήσυχα και αθόρυβα δοξολογούσαν το πάντιμο και μεγαλοπρεπές όνομα του Σωτήρος Χριστού. Κανείς δεν μπορούσε να αντισταθεί στη μανία τους. Έτσι όλοι οι Θεοδοσιάτες Πατέρες έλαβαν στο στεφάνι του μαρτυρίου και σφράγισαν με το αίμα τους την καθαρή ασκητική τους ζωής. Επειδή κανείς δεν δέχθηκε να αρνηθεί την πίστη του και να προσχωρήσει στις αιμοχαρείς οδρές τους, όλοι γεύθηκαν τους καρπούς της πίστεώς τους που ήταν αποκεφαλισμοί, ανασκολιπισμοί, σχίσιμο

των σαρκίων, καρφώματα με τα ξίφη και κατατεμαχισμοί. Το Μοναστήρι, αφού ερευνήθηκε και συλήθηκε παραδόθηκε στις φλόγες. Οι Άγιοι Μάρτυρες, που κράτησαν σταθερή την πίστη τους πήραν το δρόμο για την αιωνιότητα, για το Χριστό μας. Τα σκηνώματά τους ολοπόρφυρα από τα αίματα και με το κομβοσχοίνι στο χέρι κάλυψαν κάθε σπιθαμή γης, αυτής που προηγούμενα είχε ποτισθεί με τους ασκητικούς τους ιδρώτες και τα δάκρυα μετανοίας τους.

Μετά την απομάκρυνση των απίστων ευσεβείς επιζήσαντες ασκητές από παρακείμενα σπήλαια και οπές της γης έθαψαν ομαδικά τα ιερά των Μαρτύρων σκηνώματα στους θαλάμους του ιερού σπηλαίου των Μάγων, που βρισκόταν στο κεντρο του μοναστηριακού συγκρτήματος. Εκεί τα τελευταία χρόνια βρέθηκαν ευωδιάζοντα και μυροβόλα τα τίμια και μαρτυρικά λειψανά τους, για να συλλεγούν και να τοποθετηθούν στο Καθολικό του Μοναστηριού προς προσκύνηση και αγιασμό των προσκυνητών.

Απολυτίκιον. Ήχος πλ. α . Τον συνάναρχον Λόγον.

Μιαιφόνοις παλάμαις κτανθέντας μέλψωμεν

Θεοδοσίου Οσίου

σεπτούς Πατέρας Μονής

των απίστων και τριβώνιον φοινίξαντας

ασκητικόν αυτών ροαίς

των αιμάτων ευλαβώς

βοώντες· Αναιρεθέντες

Πατέρες, επευλογείτε

ημάς θεόθεν και ρωννύετε.

Κοντάκιον. Ήχος πλ. δ . Τη Υπερμάχω.

Τους απηνώς σφαγιασθέντας ευφημήσωμεν

χερσίν απίστων ιερεία ώσπερ άμωμα

εν Μονή Θεοδοσίου Κοινοβιάρχου,

Ασκητάς ως ευκλεείς Οσιομάρτυρας

και λευκάνθεμα ερήμου ευωδέστατα

πόθω κράζοντες· Χαίροις, Σμήνος μακάριον.

Μεγαλυνάριον.

Των αναιρεθέντων ανηλεώς

ξίφει αλλοπίστων

εκζητήσωμεν τας ευχάς

Οσιομαρτύρων

Μονής Θεοδοσίου

Οσίου επαινούντες

τούτων την άθλησιν.